

סגרי, דן ("דני")

בן שאול ומרצ'לה. נולד ביום ד' באלול תרצ"ט (19.8.1939) בחיפה. ילדותו עברה עליו בירושלים. אחרי שסיים את לימודיו היסודיים המשיך את לימודיו התיכוניים אך באמצע עבר לחיפה ושם סיים אותם בבית-הספר התיכון "חוגים". בגיל י"א התקבל לקלוב-התעופה והיה החניך הצעיר ביותר בו. דני התמסר לבניית-טיסנים ואף השתתף בהצלחה בתחרויות ארציות להטסת דגמים. בהיותו כבן ט"ו הצטרף לגדנ"ע.

אוויר וכעבור שנה ומחצה סס טיסת "סולו" ב"פייפר". בפרוץ מערכת-סיני ביקש להצטרף לחיל-האוויר ולהיות בטייסת-סיור וקישור אך מפאת גילו נדחתה בקשתו. בשעת גיוסו לצה"ל שירת בחיל-האוויר כטייס קרבי. לאחר חמש שנות שירות צבאי עבד במשך שלוש שנים כטייס-ריסוס. במאי 1967 התעתד ללמוד קורס של קברניט "בואינג" ב"אל-על" אך מלחמת ששת הימים פרצה אז והוא נקרא למילואים. השתתף במספר גיחות לעבר מצרים. משימתו האחרונה היתה הפצצת שדה-תעופה צמיר אשר בסוריה אך מטוסו נפגע באש נ"מ ולמרות פגיעתו סירב לקבל ליווי ודרש משאר המטוסים להמשיך במשימה באמרו להם: "אל תדאגו לי. אני אסתדר בעצמי" — ואז נפל עם מטוסו. זה היה ביום הראשון לקרבות, הוא כ"ו באייר תשכ"ז (5.6.1967). הגיח אשה בהריונה — ובתו נולדה כשבעה שבועות לאחר נפול אביה. כעבור שבועיים הוחזרה גופתו על-ידי סוריה. הובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי בחיפה.